ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

1 februarie 2016 *

„Acțiune în anulare — Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Taxă antidumping definitivă — Scutirea importurilor care fac obiectul unui angajament acceptat — Indisociabilitate — Inadmisibilitate”

În cauza T-141/14,

SolarWorld AG, cu sediul în Bonn (Germania),

Brandoni solare SpA, cu sediul în Castelfidardo (Italia),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, cu sediul în Madrid (Spania),

reprezentate de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

reclamante,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de B. Driessen, în calitate de agent,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland, de T. Maxian Rusche și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

de

Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., cu sediul în Changshu (China),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., cu sediul în Luoyang (China),

Csi Cells Co. Ltd, cu sediul în Suzhou (China),

și

Csi Solar Power (China), Inc., cu sediul în Suzhou,

reprezentate de A. Willems, de S. De Knop, avocați, și de K. Daly, solicitor,

* Limba de procedură: engleza.

și de

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, cu sediul în Beijing (China), reprezentată de J.-F. Bellis, de F. Di Gianni și de A. Scalini, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a articolului 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii A. Dittrich, președinte, și J. Schwarcz (raportor) și doamna V. Tomljenović, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

Ordonanță

Istoricul cauzei

1 Reclamantele, SolarWorld AG, Brandoni solare SpA și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, sunt producători europeni de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie.

2 O asociație de producători europeni de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie, EU ProSun, a depus o plângere la Comisia Europeană, la 25 iulie 2012, privind practici de dumping în legătură cu importurile acestor produse din Republica Populară Chineză.

3 La data de 6 septembrie 2012, Comisia a publicat un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare din Republica Populară Chineză (JO C 269, p. 5).

4 Reclamantele au cooperat în această procedură.

5 La data de 8 noiembrie 2012, Comisia a publicat un aviz de deschidere a unei proceduri antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare din Republica Populară Chineză (JO C 340, p. 13).

6 La data de 4 iunie 2013, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 513/2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2013 prin care se supun înregistrării importurile de acest tip originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 152, p. 5).

7 Acțiunea în anularea Regulamentului nr. 513/2013 a fost respinsă prin Ordonanța din 14 aprilie 2015, SolarWorld și Solsonica/Comisia (T-393/13, EU:T:2015:211), care face obiectul unui recurs la Curte (cauza C-312/15 P).

8 Prin scrisoarea adresată Comisiei la 27 iulie 2013, Camera de Comerț a Chinei pentru Importul și Exportul de Mașini și Produse Electronice (denumită în continuare „CCCME”) a prezentat, în cadrul anchetei antidumping, o ofertă de angajament comun al mai multor producători-exportatori chinezi. În esență, Camera de Comerț propunea, în numele acestora și în numele său propriu, aplicarea unor prețuri minime de import pentru modulele fotovoltaice și pentru fiecare dintre elementele lor esențiale (celule și plachete) până la un anumit nivel anual de importuri (denumite în continuare „PMI”).

9 La data de 29 iulie 2013 a fost publicată o declarație a membrului Comisiei cu atribuții în domeniul comerțului (memo/13/730), referitoare la soluția amiabilă identificată în cauza privind panourile solare dintre Uniunea Europeană și China.

10 După comunicarea de către Comisie a unei versiuni neconfidențiale a ofertei de angajament la 29 iulie 2013, EU ProSun a prezentat, la 1 august 2013, observații cu privire la această ofertă.

11 La data de 2 august 2013, Comisia a adoptat Decizia 2013/423/UE de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 209, p. 26) de un grup de producători-exportatori chinezi care a cooperat, alături de CCCME, și care sunt enumerate în anexă la decizia menționată.

12 Considerentele (5) și (6) ale Deciziei 2013/423 arată că producătorii-exportatori chinezi enumerați în anexa sa s-au angajat să respecte PMI pentru modulele fotovoltaice și pentru fiecare dintre componentele lor esențiale (celule și plachete) și că s-au oferit să garanteze că volumul importurilor efectuate în cadrul angajamentului se va situa la niveluri anuale care corespund în linii mari performanței lor pe piață la momentul formulării ofertei. Rezultă, în plus, din considerentul (8) al Deciziei 2013/423 că o taxă antidumping provizorie va fi percepută pentru importurile care depășesc volumul anual menționat.

13 Regulamentul (UE) nr. 748/2013 al Comisiei din 2 august 2013 de modificare a Regulamentului nr. 513/2013 (JO L 209, p. 1) a fost adoptat pentru a lua în considerare Decizia 2013/423. Printre alte modificări, acesta a introdus în Regulamentul nr. 513/2013 articolul 6, care prevede, cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe, că importurile anumitor produse declarate pentru punerea în liberă circulație și facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și care sunt enumerate în anexa la Decizia 2013/423 sunt scutite de taxa antidumping provizorie instituită prin articolul 1 din Regulamentul nr. 513/2013.

14 Prin scrisoarea din 25 septembrie 2013, mai întâi, CCCME, în nume propriu, precum și ca reprezentant al producătorilor-exportatori a căror ofertă de angajament inițială fusese acceptată, a solicitat Comisiei să accepte termenii acestui angajament în vederea eliminării de asemenea a efectelor prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul subvențiilor. În continuare, aceasta a solicitat Comisiei, în calitate de reprezentant al unui anumit număr de producători-exportatori suplimentari, să îi includă pe aceștia în lista întreprinderilor a căror ofertă de angajament fusese acceptată. În sfârșit, CCCME a informat Comisia că solicita o revizuire a angajamentului astfel încât să țină seama de excluderea plachetelor din sfera anchetei.

15 Prin scrisoarea din 24 octombrie 2013, Comisia a informat EU ProSun că un proiect de decizie de confirmare a acceptării unui angajament oferit în cadrul procedurilor antidumping și antisubvenții privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză, precum și o versiune neconfidențială a ofertei de angajament modificată fuseseră puse la dispoziție în dosarul neconfidențial. EU ProSun a fost invitată să își prezinte eventualele observații în termen de zece zile. În plus, Comisia a răspuns la observațiile pe care EU ProSun le prezentase în cursul procedurii. Comisia a

informat EU ProSun, printre altele, că serviciile sale utilizaseră „diferite metodologii, surse și indicatori” pentru a examina dacă angajamentul modificat furniza aceeași protecție ca și taxele antidumping *ad valorem*.

16 Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO L 325, p. 214).

17 Rezultă din considerentul (4) al Deciziei de punere în aplicare 2013/707 că, după adoptarea măsurilor antidumping provizorii, Comisia a continuat ancheta privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii, precum și procedura antisubvenție desfășurată în paralel și că plachetele au fost excluse din domeniul de aplicare al celor două anchete și, prin urmare, din domeniul de aplicare al măsurilor definitive.

18 Potrivit considerentului (5) al Deciziei de punere în aplicare 2013/707, ancheta antidumping a confirmat concluziile provizorii privind existența unui dumping prejudiciabil.

19 Din considerentele (7)-(10) și din articolul 1 din Decizia de punere în aplicare 2013/707 rezultă că, în urma notificării concluziilor finale ale procedurilor antidumping și antisubvenție, producătorii-exportatori chinezi, împreună cu CCCME, au prezentat o notificare cu scopul de a-și modifica oferta de angajament inițială. Această modificare a angajamentului privea excluderea plachetelor din sfera anchetei, participarea unui anumit număr de producători-exportatori suplimentari la acest angajament și extinderea termenilor angajamentului pentru a se elimina și efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unor subvenții.

20 Acțiunea în anularea Deciziei 2013/423 și a Deciziei de punere în aplicare 2013/707 a fost respinsă prin Ordonanța din 14 ianuarie 2015, SolarWorld și alții/Comisia (T-507/13, Rep., EU:T:2015:23), care face obiectul unui recurs aflat pe rolul Curții (cauza C-142/15 P).

21 Concluziile definitive ale anchetei sunt expuse în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 1, denumit în continuare „regulamentul definitiv”).

22 Potrivit articolului 1 din regulamentul definitiv, se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin sau panouri și celule de tipul celor utilizate în modulele sau panourile fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin, încadrate în anumite coduri din Nomenclatura combinată, originare sau expediate din Republica Populară Chineză.

23 Potrivit articolului 3 alineatul (1) din regulamentul definitiv, care se aplică anumitor produse ale căror referințe sunt specificate în raport cu nomenclatura vamală, care sunt facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror nume figurează în anexa la Decizia de punere în aplicare 2013/707, importurile declarate pentru punerea în liberă circulație sunt exceptate de la taxa antidumping instituită la articolul 1 din regulamentul menționat dacă sunt respectate anumite condiții.

24 Articolul 3 alineatul (2) din regulamentul definitiv prevede că se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație ori de câte ori se constată faptul că una sau mai multe dintre condițiile menționate la articolul 3 alineatul (1) nu au fost îndeplinite sau atunci când Comisia își retrage acceptul privind angajamentul.

Procedura și concluziile părților

25 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 februarie 2014, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

26 Prin act separat, depus la grefa Tribunalului la 31 martie 2014, reclamantele au introdus, în temeiul articolului 278 TFUE și al articolului 104 și următoarele din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, o cerere de suspendare a executării articolului 3 din regulamentul definitiv, până la pronunțarea de către Tribunal asupra fondului prezentei acțiuni.

27 Prin Ordonanța din 23 mai 2014, SolarWorld și alții/Consiliul (T-141/14 R, EU:T:2014:281), președintele Tribunalului a respins cererea de suspendare a executării pentru lipsa urgenței.

28 Prin act depus la grefa Tribunalului la 15 aprilie 2014, Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului Uniunii Europene. Consiliul și reclamantele și-au prezentat observațiile scrise la 30 aprilie și, respectiv, la 15 mai 2014.

29 Prin Ordonanța președintelui Camerei a cincea a Tribunalului din 4 iunie 2014, a fost admisă cererea de intervenție a Comisiei.

30 Prin act depus la grefa Tribunalului la 20 iunie 2014, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (denumite în continuare, împreună, „Canadian Solar”) și Canadian Solar EMEA GmbH au formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Comisia, Consiliul și reclamantele și-au prezentat observațiile scrise la 17 iulie, la 22 iulie și, respectiv, la 8 august 2014.

31 Prin act depus la grefa Tribunalului la 20 iunie 2014, CCCME a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Comisia, Consiliul și reclamantele și-au prezentat observațiile scrise la 17 iulie, la 22 iulie și, respectiv, la 8 august 2014.

32 Prin două ordonanțe ale președintelui Camerei a cincea a Tribunalului din 28 noiembrie 2014 au fost admise cererile de intervenție ale Canadian Solar și CCCME, cererea de intervenție a Canadian Solar EMEA GmbH fiind respinsă pentru motivul că aceasta nu dovedise că avea un interes în soluționarea litigiului.

33 Prin acte depuse la grefa Tribunalului la 8 august și la 6 noiembrie 2014, reclamantele au solicitat aplicarea regimului de confidențialitate în privința Canadian Solar și a CCCME pentru anumite elemente care figurau în cererea introductivă și în anexele sale, precum și în memoriul în apărare, în replică și în duplică. CCCME a declarat că nu ridica obiecții. Canadian Solar nu a prezentat observații.

34 Prin act depus la grefa Tribunalului la 22 septembrie 2015, Consiliul a solicitat ca prezenta acțiune să fie conexată cu cauza T-142/14, SolarWorld și alții/Consiliul, pentru buna desfășurare a procedurii orale și în scopul pronunțării deciziei prin care se finalizează judecata. Reclamantele și-au prezentat observațiile scrise cu privire la această cerere la 13 octombrie 2015.

35 Prin act depus la grefa Tribunalului la 23 noiembrie 2015, Canadian Solar a declarat că își retrage intervenția în prezenta cauză.

36 Reclamantele solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că acțiunea este admisibilă și fondată;

— anularea articolului 3 din regulamentul definitiv (denumită în continuare „dispoziția atacată”);

— conexarea prezentei cauze cu cauza T-507/13, SolarWorld și alții/Comisia;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente intervenției sale;

— obligarea Canadian Solar și a CCCME la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

37 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

38 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

— în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

— conexarea prezentei cauze cu cauza T-142/14, SolarWorld și alții/Consiliul;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de aceasta.

39 CCCME solicită Tribunalului:

— admiterea concluziilor Consiliului, și anume respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

40 Canadian Solar solicită Tribunalului:

— declararea inadmisibilității acțiunii;

— în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de aceasta.

În drept

41 În temeiul articolului 129 din Regulamentul de procedură, la propunerea judecătorului raportor, Tribunalul poate oricând, din oficiu, după ascultarea părților principale, să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică.

42 În speță, Tribunalul consideră că este suficient de lămurit pe baza actelor dosarului și decide, în consecință, să se pronunțe fără continuarea procedurii.

43 Fără să prezinte o excepție de inadmisibilitate, Consiliul, susținut de intervenientе, invocă două motive de inadmisibilitate a acțiunii. Pe de o parte, dispoziția atacată nu ar putea fi disociată de regulamentul definitiv. Pe de altă parte, reclamantele nu ar avea calitate procesuală activă în sensul articolului 263 TFUE, întrucât acestea nu ar fi vizate nici direct, nici individual și nu s-ar putea întemeia pe ipoteza prevăzută de ultima teză a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE pentru a le fi recunoscută calitatea procesuală activă.

44 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că reclamantele solicită anularea doar a dispoziției atacate, și anume articolul 3 din regulamentul definitiv. Dispoziția atacată prevede, la alineatul (1), că Consiliul exceptează de la taxa antidumping instituită la articolul 1 din regulamentul menționat, sub rezerva respectării anumitor condiții, importurile anumitor produse ale căror referințe sunt specificate în raport cu nomenclatura vamală, facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror nume figurează în anexa la Decizia de punere în aplicare 2013/707.

45 Se impune mai ales să se examineze primul motiv de inadmisibilitate invocat, și anume lipsa caracterului separabil al dispoziției atacate.

46 Consiliul, susținut de Comisie și de CCCME, susține că dispoziția atacată este indisociabilă de restul regulamentului definitiv și nu poate fi separată de acesta, întrucât anularea sa ar modifica însăși substanța regulamentului. Regulamentul definitiv s-ar baza pe efectul economic al combinației de măsuri adoptate. Dacă taxele antidumping ar fi extinse la ansamblul importurilor, măsura ar fi sensibil diferită de cea adoptată, cu toate că nu este sigur că ar fi fost adoptat un regulament prin care să se instituie taxe antidumping în privința tuturor importurilor. În duplică, Consiliul critică reclamantele pentru că nu au ținut seama de faptul că anularea dispoziției atacate ar crește substanțial numărul de importuri pentru care ar fi percepute taxele antidumping, transformând astfel instituirea parțială a unor taxe antidumping într-o instituire completă, ceea ce ar conduce la o modificare substanțială a regulamentului definitiv.

47 Reclamantele consideră că toate articolele din regulamentul definitiv pot fi aplicate fără dispoziția atacată și că nu sunt ambigue, ceea ce face inutilă interpretarea lor prin referire la considerentele regulamentului menționat. Reclamantele insistă asupra faptului că niciun element din regulamentul definitiv nu face să depindă impunerea de taxe antidumping de dispoziția atacată, problema aplicării PMI la un nivel al importurilor fiind irelevantă pentru a determina dacă dispoziția atacată poate fi separată. Reclamantele consideră de asemenea că voința producătorilor-exportatori chinezi nu are niciun efect cu privire la acest aspect, întrucât, dimpotrivă, impunerea unor taxe antidumping nu depinde de acordul producătorilor-exportatori în cauză, iar angajamentul pe care îl oferă depinde de acordul Comisiei. Reclamantele notează că angajamentul oferit nu a fost o condiție a adoptării regulamentului definitiv.

48 Reiese din jurisprudență că anularea în parte a unui act al Uniunii nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este cerută pot fi separate de restul actului (Hotărârea din 10 decembrie 2002, Comisia/Consiliul, C-29/99, Rec., EU:C:2002:734, punctul 45, Hotărârea din 30 septembrie 2003, Germania/Comisia, C-239/01, Rec., EU:C:2003:514, punctul 33, și Hotărârea din 24 mai 2005, Franța/Parlamentul și Consiliul, C-244/03, Rec., EU:C:2005:299, punctul 12).

49 S-a statuat de asemenea în mod repetat că această cerință de separabilitate nu este îndeplinită atunci când anularea în parte a unui act are ca efect modificarea substanței acestuia (Hotărârea Franța/Parlamentul și Consiliul, punctul 48 de mai sus, EU:C:2005:299, punctul 13; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Comisia/Consiliul, punctul 48 de mai sus, EU:C:2002:734, punctul 46, și Hotărârea Germania/Comisia, punctul 48 de mai sus, EU:C:2003:514, punctul 34).

50 S-a statuat de asemenea că problema dacă o anulare în parte modifică substanța actului atacat constituie un criteriu obiectiv, iar nu un criteriu subiectiv legat de voința politică a autorității care a adoptat actul menționat (Hotărârea Germania/Comisia, punctul 48 de mai sus, EU:C:2003:514, punctul 37, Hotărârea Franța/Parlamentul și Consiliul, punctul 48 de mai sus, EU:C:2005:299, punctul 14, și Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, C-36/04, Rec., EU:C:2006:209, punctul 14).

51 În plus, verificarea caracterului separabil al dispozițiilor a căror anulare se cere presupune examinarea domeniului de aplicare al dispozițiilor menționate, pentru a se putea evalua dacă anularea lor ar modifica spiritul și substanța actului din care acestea fac parte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2012, Comisia/Estonia, C-505/09 P, Rep., EU:C:2012:179, punctul 112, și Ordonanța din 11 decembrie 2014, Carbunión/Consiliul, C-99/14 P, EU:C:2014:2446, punctul 30).

52 În lumina acestor considerații trebuie să se stabilească dacă dispoziția atacată poate fi disociată de restul regulamentului definitiv și poate, prin urmare, să facă obiectul unei acțiuni în anulare.

53 În primul rând, trebuie constatat că Consiliul și Comisia sunt de acord cu reclamantele cu privire la efectele anulării dispoziției atacate asupra regulamentului definitiv. O asemenea anulare ar conduce la aplicarea taxelor antidumping tuturor importurilor care provin de la producătorii-exportatori chinezi care au prezentat angajamentul acceptat prin Decizia de punere în aplicare 2013/707. Articolul 2 din oferta de angajament din 27 iulie 2013, prezentată de CCCME, prevede stabilirea de PMI pentru module și celule până la un anumit nivel anual, articolul 2.2 precizând că vânzările în Uniune ale produsului în cauză care nu intră în domeniul de aplicare al angajamentului sunt supuse taxei antidumping. Articolul 1 alineatul (2) din regulamentul definitiv stabilește ratele specifice ale taxei antidumping pentru producători-exportatori chinezi identificați nominal, a căror cvasitotalitate a subscris la angajamentul acceptat, și stabilește rate diferite pentru trei tipuri de societăți neidentificate.

54 În al doilea rând, trebuie constatat că anularea dispoziției atacate ar determina o modificare a efectelor regulamentului definitiv, întrucât importurile produsului în cauză provenind de la producătorii-exportatori chinezi care au subscris la angajament nu ar mai fi scutite, în anumite limite anuale, de taxele antidumping prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din acest regulament. Dacă s-ar admite cererea de anulare a dispoziției atacate, rezultă din examinarea domeniului de aplicare al dispoziției menționate că spiritul și substanța însele ale regulamentului definitiv ar fi modificate (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Estonia, punctul 51 de mai sus, EU:C:2012:179, punctul 112, și Ordonanța Carbunión/Consiliul, punctul 51 de mai sus, EU:C:2014:2446, punctul 30).

55 Astfel, dispoziția atacată acordă, într-o anumită limită cantitativă, o scutire de taxele antidumping operatorilor economici desemnați nominal, sub rezerva respectării condițiilor pe care aceasta le prevede. Anularea dispoziției atacate ar avea drept consecință, prin eliminarea scutirii de taxe aplicabile în această limită cantitativă, să confere un domeniu de aplicare mai larg taxelor antidumping decât cel care rezultă din aplicarea regulamentului definitiv astfel cum a fost adoptat de Consiliu, întrucât, în această ipoteză, taxele menționate s-ar aplica tuturor importurilor produsului în cauză originare din China, deși, în temeiul ansamblului regulamentului menționat, aceste taxe nu se aplică decât importurilor provenind de la exportatorii chinezi care nu au subscris la angajamentul acceptat de Comisie prin intermediul Deciziei de punere în aplicare 2013/707, aceste importuri reprezentând, potrivit părților, 30 % din importurile totale ale produsului în cauză. Un asemenea rezultat ar constitui o modificare a substanței actului în care se înscrie dispoziția a cărei anulare este solicitată, în acest caz regulamentul definitiv.

56 Într-o anumită măsură, consecințele anulării dispoziției atacate pot fi comparate cu cele pe care instanța Uniunii le-a luat în considerare pentru a statua că dispozițiile a căror anulare era solicitată nu puteau fi separate de restul actelor din care făceau parte.

57 În primul rând, este vorba despre ipoteza potrivit căreia Curtea a respins ca inadmisibilă o acțiune formulată împotriva dispozițiilor unei directive privind interzicerea totală a publicității în favoarea produselor din tutun, pentru motivul că anularea ar fi avut ca efect transformarea unei interdicții totale a publicității într-o interdicție parțială (Hotărârea din 5 octombrie 2000, Germania/Parlamentul și Consiliul, C-376/98, Rec., EU:C:2000:544, punctul 117). În al doilea rând, este vorba despre ipoteza potrivit căreia Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune formulată împotriva înscrierii unui sit ca sit de importanță comunitară în anexa la o directivă în măsura în care înscrierea extindea acest sit la apele teritoriale ale Gibraltarului, pentru motivul că anularea ar fi necesitat modificarea suprafeței

sitului de importanță comunitară și, prin urmare, a substanței deciziei de înscriere (Ordonanța din 24 mai 2011, Government of Gibraltar/Comisia, T-176/09, EU:T:2011:239, punctele 38-41, confirmată prin Ordonanța din 12 iulie 2012, Government of Gibraltar/Comisia, C-407/11 P, EU:C:2012:464, punctele 30-35). În al treilea rând, este vorba despre ipoteza potrivit căreia Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune formulată împotriva dispozițiilor unei directive privind înscrierea unei substanțe active în anexa la directiva privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, pentru motivul că anularea ar fi avut ca efect transformarea unei înscrieri a substanței limitată la o anumită durată și pentru anumite culturi într-o înscriere fără limită de durată și pentru toate culturile, întrucât Tribunalul a luat în considerare obiectivele regimului de autorizare a introducerii pe piață a produselor fitosanitare, limitările contestate constituind condiții imperative și esențiale pentru înscrierea substanței în anexa în cauză [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, EU:T:2013:167, punctul 85]. În al patrulea rând, este vorba despre ipoteza potrivit căreia Curtea a respins ca inadmisibilă o acțiune formulată împotriva dispozițiilor unei decizii în materie de ajutoare de stat, pentru motivul că anularea ar fi avut ca efect transformarea acceptării unui ajutor pentru întreprinderi limitat în timp într-o acceptare fără limită temporală (Ordonanța Carbunión/Consiliul, punctul 51 de mai sus, EU:C:2014:2446, punctul 31). Or, situațiile care s-ar naște din anularea dispozițiilor atacate în aceste diferite cauze sunt similare cu cea la care ar conduce anularea dispoziției atacate.

58 Astfel, dacă ar fi anulat dispozițiile atacate în aceste cauze, instanța Uniunii ar fi fost obligată să modifice domeniul de aplicare al măsurilor cuprinse în actele care conțineau dispozițiile care făceau obiectul acțiunilor în anulare. Instanța Uniunii ar fi dedus de aici că modificările aduse prin anularea dispozițiilor atacate ar fi adus atingere substanței actelor care le conțineau.

59 Prin urmare, în lumina modificării substanței regulamentului definitiv pe care ar determina-o anularea dispoziției atacate, care ar elimina scutirea de taxele antidumping de care beneficiază importurile producătorilor-exportatori chinezi care au subscris la angajamentul acceptat de Comisie, dispoziția atacată nu poate fi disociată de restul acestui regulament.

60 În al treilea rând, trebuie să se constate că argumentele reclamantelor, expuse la punctul 47 de mai sus, nu sunt de natură să repună în discuție concluzia privind caracterul neseparabil al dispoziției atacate. Astfel, aspectul dacă toate articolele din regulamentul definitiv pot fi aplicate fără dispoziția atacată nu are niciun efect asupra aprecierii sferei modificării aduse regulamentului menționat în cazul anulării acestei dispoziții, apreciere care constituie testul care trebuie efectuat pentru a stabili dacă este modificată substanța actului juridic care cuprinde dispozițiile a căror anulare este solicitată. Acest lucru este adevărat și cu privire la împrejurarea că articolele din regulamentul definitiv nu ar fi ambigue, ceea ce ar face inutilă interpretarea lor prin referire la considerente, întrucât niciun element din regulamentul definitiv nu face ca impunerea taxelor antidumping să depindă de dispoziția atacată, iar angajamentul prezentat nu a constituit o condiție a adoptării regulamentului definitiv. Niciunul dintre aceste argumente nu este de natură să repună în discuție concluzia la care a ajuns Tribunalul la punctul 55 de mai sus, din care rezultă că anularea dispoziției atacate ar avea drept consecință conferirea unei sfere mai largi taxelor antidumping instituite prin articolul 1 alineatul (2) din regulamentul definitiv decât cea care rezultă din aplicarea regulamentului menționat astfel cum a fost adoptat de Consiliu, ceea ce ar constitui, fără îndoială, o modificare a substanței regulamentului definitiv.

61 În consecință, acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă, dispoziția atacată neputând fi disociată de regulamentul definitiv. Prin urmare, nu este necesară pronunțarea nici cu privire la cererea de conexare a prezentei acțiuni cu cauza T-507/13, SolarWorld și alții/Comisia, și cu cauza T-142/14, SolarWorld și alții/Consiliul, nici cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii cu scopul de a examina dacă intervenția Canadian Solar este în continuare admisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

62 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune, în conformitate cu concluziile Consiliului, obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.

63 Potrivit articolului 136 alineatele (1) și (4) din Regulamentul de procedură, partea care se desistează este obligată la plata cheltuielilor de judecată, la cererea celeilalte părți, formulată în cadrul observațiilor sale privind desistarea și, în absența unei cereri privitoare la cheltuielile de judecată, fiecare parte suportă propriile cheltuieli.

64 Întrucât nu a fost prezentată nicio cerere privind cheltuielile de judecată aferente cererii de intervenție a Canadian Solar, se impune ca aceasta să suporte propriile cheltuieli de judecată și ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată efectuate în legătură cu cererea de intervenție menționată.

65 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată.

66 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale aceluiași articol, să suporte propriile cheltuieli de judecată. Trebuie așadar să se decidă că CCCME suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

dispune:

1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.

2) Radiază Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd și Csi Solar Power (China), Inc., în calitate de intervenientе, din cauza T-141/14.

3) SolarWorld AG, Brandoni solare SpA și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene, inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii.

4) Comisia Europeană, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. și China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pronunțată la Luxemburg, la 1 februarie 2016.

Grefier
E. Coulon

Președinte
A. Dittrich